

love for Købstæderne — og for Landet ogsaa, saa vidt jeg husker —, og det er fuldstændig rigtigt. Men Sagen er den, og det haaber jeg, at man vil erkende, at Forholdene i en saa stor By som Kjøbenhavn ere ganske anderledes end Forholdene paa Landet og i mindre Købstæder. Hele Erhvervslivet er her ganske anderledes i hele sin Form og i hele sin Virksomhed, og den Mand, der i det ene Aar her i Kjøbenhavn kan være nogenlunde velsitueret, har en Skatteindtægt og altsaa er nødt til at sætte sig i Skat, kan meget godt, uden selv at være Skyld deri, i det Aar, han skal betale Skatten, være ude af Stand til at betale den, fordi hans økonomiske Forhold have forandret sig. Han kan derfor godt være en overordentlig flittig og stræbsom Mand. Jeg skal ikke komme ind paa det Tilfælde, at en Mand kan blive arbejdsløs. Man maa jo her stadig huske paa, at Skatten ansættes efter den vedkommendes Indtægt i det foregaaende Aar, og at man først det næste Aar skal betale Skat af den Indtægt, man har haft i det foregaaende Aar. Det kan da godt være, at i Mellemtiden Forholdene have forandret sig. Paa Landet og i de mindre Købstæder ere Forholdene mere jævne og forhaabentlig noget mere solide; Befolkningen er der i økonomisk Henseende ikke underkastet den Konkurrence eller udsat for de Omvæltninger, som den er i de store Byer. Dette ville sikkert alle indrømme, og derfor er den Bestemmelse overordentlig farlig, at Betalingen af Skatten skal have Indflydelse paa Valgrettens Bevarelse. I alt Fald bliver det da aldeles nødvendigt, at man drager ganske anderledes bestemte Grænser med Hensyn til Betalingen. Nu er det, saa vidt jeg ved, saaledes, at der gaar ca. 7 Maaneder, inden Skatteyderne er pligtige til at betale deres Skat, men i Løbet af 7 Maaneder kan der virkelig ske mange Ting for Folk her i Kjøbenhavn paa det økonomiske Omraade, saaledes at de blive ude af Stand til at betale. Jeg føler mig overbevist om, at Arbejderne ikke ere dem, der ere uheldigst stillede i saa Henseende. De, som kende Arbejderorganisationerne, vide, at Arbejderne heldigvis nu ere saaledes stillede, at de blive understøttede i Tilfælde af Arbejdsløshed, og Erkendelsen af Valgrettens Betydning er iblandt de organiserede Arbejdere nu saa stor, at en af de Ting, som de i første Række vilde virke for, er at bevare deres Valgret, naar de en Gang have faaet den, og at de ville blive hjulpede dertil, derom

føler jeg mig overbevist. Anderledes er det for dem, som ikke kunne assurere sig gennem deres Organisationer. De Herrere vide, hvem jeg her sigter til. Det er Folk, om hvilke de Herrere ellers ikke ere tilbøjelige til at erkende, at de ville dem til Livs eller ville trykke dem ned, men en saadan Bestemmelse kan let komme til at gaa ud over dem. De, som jeg her sigter til, ere naturligvis den mindre bemidlede Middelstand. Da jeg saa, at den nævnte Bestemmelse var indført i Lovforslaget, fik jeg Lyst til at se efter, om den ikke havde været paa Tale, den Gang den nu gældende kommunale Valglov var til Behandling første Gang her i Rigsdagen i Samlingen 1864—65, og ganske rigtig, den har været fremme. I det Forslag, som den Gang blev forelagt af den daværende Indenrigsminister, stod der udtrykkeligt i Lovforslaget: De, som have været ansatte til og have betalt Skat. Men ved første Behandling paatalte den daværende Folketingsmand for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, Hr. L. C. Larsen, dette og fremførte akkurat de samme Grunde mod denne Bestemmelse, som jeg nu har anført imod den her for Kjøbenhavns Vedkommende, og ved anden Behandling stillede han et Ændringsforslag vedrørende dette Punkt, og dette Ændringsforslag, som gav Loven dens nuværende Form, at der kun skulde staa: ansættes i Skat, og ikke: betalt Skat, blev enstemmig vedtaget her i Folketinget med 76 Stemmer. Man vil altsaa se, at den Gang man vedtog den nu eksisterende Lov, var man fra alle Partier her i Rigsdagen fuldstændig enig om, at denne Bestemmelse var forkastelig og uheldig for Kjøbenhavn. Der var ikke Spor af Dissens derom. Selv den daværende Indenrigsminister erklærede straks, at Bestemmelsen nok kunde være tvivlsom, samt at han skulde tage dette Punkt under Overvejelse, og han sagde senere ikke det mindste imod, at denne Bestemmelse blev affattet saaledes, at Ordene „betalt Skat“ gik ud. Derfor forekommer det mig i høj Grad uheldigt, da man nu er gaaet til at forelægge et Lovforslag, at tage denne Bestemmelse op igen og sætte den ind i Lovforslaget, og jeg vil haabe, at det kommende Udvalg bliver enig om at slette denne Bestemmelse af Hensyn til de for Kjøbenhavn særlige Forhold. Den næste Bestemmelse, som er en Indskrænkning i den bestaaende Valglov, er jo, som det ogsaa blev omtalt af den sidste ærede Taler, Bestemmelsen om Varigheden af Valgperioden. Vi have nu Valg hvert Aar,